

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

KOMITET REGIONÓW

84. SESJA PLENARNA, 14 I 15 KWIECZNIA 2010 R.

Rezolucja Komitetu Regionów „Priorytety Komitetu Regionów na rok 2010 na podstawie programu działalności legislacyjnej i prac Komisji Europejskiej”⁽¹⁾**PRIORYTETY POLITYCZNE**

Obecna koniunktura instytucjonalna i polityczna w UE

KOMITET REGIONÓW

1. **Zauważa**, że 2010 r. jest ważnym rokiem pod względem instytucjonalnym w związku z wejściem w życie traktatu z Lizbony oraz rozpoczęciem nowej kadencji Komisji Europejskiej i Komitetu Regionów. Nowy traktat zapewnia Unii Europejskiej odpowiednie ramy polityczne i instytucjonalne, ale obecne wyzwania, zarówno na szczeblu europejskim, jak i globalnym, pokazują, że wola polityczna, wizja i debata muszą szybko przekładać się na wyniki widoczne dla obywateli.

2. **Uważa**, że aktualne wyzwania wymagają bardziej długofalowej wizji politycznej, wzmocnienia współpracy między instytucjami europejskimi, większego poczucia odpowiedzialności za europejskie strategie polityczne na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym oraz uznania zasad wielopoziomowego sprawowania rządów.

3. **Podkreśla**, że umocnienie roli Komitetu w procesie ustawodawczym UE, także dzięki nowym uprawnieniom przyznanym Komitetowi w wyniku wejścia w życie traktatu z Lizbony – zwłaszcza w odniesieniu do zasady pomocniczości, ma na celu przyczynienie się do lepszego sprawowania rządów oraz większej skuteczności działań ustawodawczych UE.

4. **Ponownie podkreśla** swe zaangażowanie na rzecz ścisłej współpracy z Komisją Europejską z myślą o zagwarantowaniu, by wymiar lokalny i regionalny był uwzględniany podczas prac

nad ustawodawstwem UE, zwłaszcza dzięki zwiększeniu ukierunkowania oceny skutków na aspekty lokalne i regionalne.

5. **Z zadowoleniem przyjmuje** dodaną w programie prac Komisji Europejskiej na 2010 r. perspektywę wieloletnią, która zwiększa przewidywalność, ułatwia współpracę i międzyinstytucjonalne planowanie oraz pozwala na skuteczne wytyczanie celów strategicznych.

6. **Jest zaniepokojony** wzrostem znaczenia partii ekstremistycznych i sądzi, że jednym z głównych sposobów zaradzenia temu problemowi jest zapewnienie władzom lokalnym i regionalnym zasobów pozwalających im na zwalczanie ubóstwa, nierówności, dyskryminacji, konfliktów międzykulturowych, na zaradzenie brakowi odpowiednich mieszkań oraz dostarczenie środków finansowych społecznościom, przedsiębiorstwom gospodarki społecznej i MŚP, wszystko to w celu stworzenia pokolenia cieszącego się trwałym dobrobytem.

7. **Podziela** zdanie Komisji Europejskiej co do konieczności pilnego zajęcia się społecznymi, gospodarczymi i środowiskowymi wyzwaniami, przed jakimi stoi UE. **Potwierdza** swój zamiar przyczynienia się do skutecznego wdrożenia priorytetowych osi działania Komisji: wyprowadzenia UE z obecnego kryzysu gospodarczego, finansowego i społecznego oraz wejścia na drogę odbudowy zrównoważonej pod względem społecznym i ekologicznym, stawiającej obywateli na pierwszym miejscu i potwierdzającej pozycję UE jako globalnego gracza. **Ponownie podkreśla** swą chęć przyczynienia się do optymalizacji wykorzystania istniejących instrumentów politycznych UE, m.in. dzięki uproszczeniu i ograniczeniu obciążeń biurokratycznych, co stanowi kluczowy element strategicznych priorytetów Komisji Europejskiej.

⁽¹⁾ Niniejsza rezolucja jest jednym z dokumentów, które zostały przyjęte przez Komitet Regionów na 84. sesji plenarnej w dniach 14–15 kwietnia 2010 r. Opinie z tej samej sesji plenarnej zostały już opublikowane w Dzienniku Urzędowym C 232 z dnia 27 sierpnia 2010 r.

I. Usuwanie skutków kryzysu w sposób społecznie sprawiedliwy oraz zrównoważony pod względem gospodarczym i środowiskowym

I.a Poważne obawy związane z zasięgiem kryzysu finansowego, gospodarczego i społecznego oraz jego wpływem na regiony i miasta

8. **Zauważa**, że pomimo pewnych wczesnych oznak ożywienia europejska gospodarka nadal zmagą się z niskim popytem, a obywatele z wysoką niepewnością zatrudnienia. Miasta i regiony są tym dotknięte w różnym stopniu, co oznacza, że nasilają się różnice między poszczególnymi obszarami. Podaje to w wątpliwość samą ideę spójności społecznej, gospodarczej i terytorialnej w Unii Europejskiej i wymaga podjęcia zdecydowanych działań w celu wzmocnienia roli polityki spójności.

9. **Uważa**, że nie można jeszcze zakończyć realizacji Europejskiego planu naprawy gospodarczej, który pomógł w złagodzeniu wpływu kryzysu. Trzeba opracować strategię wyjścia z kryzysu, łączącą potrzebę utrzymania budżetów publicznych pod kontrolą z koniecznością unikania cięć budżetowych w czasie, kiedy prywatny popyt nie jest jeszcze w stanie podtrzymać działalności gospodarczej. Strategia wyjścia powinna być nakierowana na nową jakość wzrostu gospodarczego i powinna – tam, gdzie to właściwe – uwzględniać rozważania nad tym, jak „wyjść poza PKB”.

10. **Jest przekonany**, że potrzeba wzmocnienia spójności nie tylko wynika z poczucia solidarności, ale jest w interesie wszystkich Europejczyków. Ze względu na duże i rosnące wzajemne powiązania między państwami członkowskimi UE zarówno silne, jak i słabe gospodarki UE odczuwają trudności wobec braku wystarczającego popytu na rynku wewnętrznym UE.

11. **Sądzi zatem**, że nasilenie koordynacji polityki gospodarczej na szczeblu UE, do którego wzywano na wiosennym posiedzeniu Rady Europejskiej w 2010 r., jest niezbędnym warunkiem nie tylko poradzenia sobie z kryzysem, wzmocnienia regulacji rynków finansowych, ograniczenia spekulacji i utrzymania budżetów publicznych pod kontrolą, ale także przeprowadzenia reform strukturalnych koniecznych do wejścia na ścieżkę trwałego wzrostu gospodarczego.

12. **Podkreśla**, że strategii walki z kryzysem powinny być oparte na skoordynowanym i zintegrowanym kształtowaniu polityki, obejmującym wszystkie szczeble sprawowania rządów, przy odpowiednim uwzględnieniu zasad pomocniczości i proporcjonalności.

13. **Przyjmuje z zadowoleniem** fakt, że Komisja Europejska zaangażowała się w wynegocjowanie porozumienia w sprawie strategicznych inicjatyw dotyczących skutecznego nadzoru nad rynkami finansowymi i ich regulacji.

14. **Jest przeświadczony**, że ogólnie należy dążyć do zapewnienia stabilnych globalnych ram prawnych w celu przywrócenia nadrzędności prawa nad nieuczciwymi praktykami niektórych uczestników rynku finansowego.

I.b Strategia Komisji Europejskiej „Europa 2020” z punktu widzenia KR-u

I.b.1 Silne i słabe punkty

15. **Przyjmuje z zadowoleniem** fakt, że strategia Komisji Europejskiej „Europa 2020” wychodzi naprzeciw niektórym kluczowym żądaniom miast oraz władz lokalnych i regionalnych UE, kiedy zauważa się w niej, że a) miasta oraz władze lokalne i regionalne muszą być stałymi partnerami w kształtowaniu i realizacji nowej strategii, b) Komitet Regionów musi być ściślej włączony w działania, c) filary gospodarczy, społeczny i środowiskowy tej strategii muszą mieć równą wagę, d) strategia powinna być na tyle elastyczna, by można ją było dopasować do różnych sytuacji wyjściowych, zaś e) korzyści ze wzrostu gospodarczego muszą rozkładać się równo w całej Unii, zwiększając w ten sposób spójność terytorialną.

16. **Ubolewa** jednak nad tym, że w swej propozycji Komisja nie zajmuje się pewnymi dalszymi kwestiami poruszonymi przez Komitet Regionów, a mianowicie tym, a) jak zobowiązać rządy państw członkowskich do spełnienia obietnic dotyczących nowej strategii, b) jaką rolę powinny odgrywać władze lokalne i regionalne w kształtowaniu i realizacji zaproponowanych projektów przewodnich, c) jakie wskaźniki służące ocenie postępów powinny uzupełniać PKB i jak należy je włączyć do zarządzania nową strategią.

17. **Popiera** zamiar ukierunkowania strategii „Europa 2020” na mniejszą liczbę priorytetów i zgadza się z potrzebą powiązania sprawozdawczości dotyczącej nowej strategii ze sprawozdawczością dotyczącą paktu stabilności i wzrostu. Same te instrumenty muszą jednak pozostać rozdzielone i trzeba zachować niezależność EBC.

18. **Jest zdecydowany** poruszyć te zagadnienia w debacie służącej przygotowaniu ostatecznej decyzji o nowej strategii UE i oczekuje, że na posiedzeniu Rady Europejskiej w czerwcu odpowiednio uwzględnione zostaną propozycje poczynione przez Komitet Regionów w imieniu regionów i miast UE.

I.b.2 Realizacja projektów przewodnich strategii „Europa 2020”

19. **Przyjmuje z zadowoleniem** zamiar Komisji Europejskiej, by przedłożyć strategię „Europa 2020” na konkretne projekty przewodnie. **Podkreśla**, że konieczne są wspólne wysiłki UE i jej państw członkowskich oraz władz lokalnych i regionalnych. W związku z tym UE powinna dalej zachęcać władze lokalne i regionalne, by także dążyły do tych celów i dokonywały ambitnych długofalowych inwestycji w kształcenie, szkolenia, badania naukowe i innowacje. Uważa, że kwestia rozwoju wysokiej jakości usług publicznych opartych na wysokiej jakości infrastrukturze, sieciach transportu publicznego i inwestycjach w efektywne energetycznie technologie zasługuje na to, by poświęcić jej oddzielny projekt przewodni.

Agenda cyfrowa

20. **Oczekuje z zainteresowaniem** na nową „Europejską agendę cyfrową” i dostrzega jej liczne powiązania z dziedzinami gospodarki niskoemisyjnej, usług publicznych i lepszej jakości życia. **Akcentuje** ogromny potencjał agendy cyfrowej w zakresie włączenia społecznego oraz usieciowienia (*connectivity*) obszarów wiejskich i oddalonych.

Polityka przemysłowa, badania naukowe i innowacje

21. **Podkreśla**, że kreatywność i innowacje są kluczowe, jeśli chodzi o napędzanie wzrostu gospodarczego, inwestycji i tworzenia nowych miejsc pracy, i jest w związku z tym przekonany, że długofalowe inwestycje w kształcenie, szkolenia oraz w przekwalifikowywanie się i badania naukowe są głównym sposobem na podtrzymanie rozwoju gospodarczego i zwalczanie bezrobocia.

22. **Popiera** rozwój strategii służącej zwiększeniu koordynacji i współpracy między dziedziną badań naukowych i innowacji a technologiami informacyjno-komunikacyjnymi (TIK).

23. **Potwierdza** swe głębokie przekonanie, że synergia między programem ramowym UE w zakresie badań naukowych, funduszami strukturalnymi i innymi programami finansowania ze środków publicznych stanowią potencjał, który pozwoli stymulować inwestycje w B+R oraz stworzyć oparte na wiedzy miejsca pracy na poziomie lokalnym i regionalnym. **Uznaje** za priorytet wspieranie współpracy między różnymi źródłami finansowania (publicznymi i prywatnymi) w celu promowania innowacji i przodownictwa technologicznego.

24. **Podkreśla** konieczność podejmowania skoordynowanych działań na wszystkich szczeblach władzy w celu wspierania MŚP w tworzeniu silniejszych powiązań między badaniami podstawowymi a stosowanymi. **Przyjmuje z zadowoleniem** działania zmierzające do podejmowania i wspierania inicjatyw w zakresie kreatywności i innowacji, zwłaszcza tych ukierunkowanych na współpracę między uczelniami a przedsiębiorstwami.

Młodzież w drodze

25. **Jest głęboko przekonany**, że inwestowanie w młodzież, zwłaszcza za pośrednictwem działań w zakresie kształcenia, szkoleń, wolontariatu i wymiany młodzieżowej, jest niezbędne dla osiągnięcia celów Unii Europejskiej dotyczących zatrudnialności, włączenia społecznego oraz kreowania europejskiej tożsamości i aktywnej postawy obywatelskiej.

26. **W pełni popiera** jeden z najważniejszych celów wskazanych w strategii „Europa 2020”, dotyczący zmniejszenia liczby osób przedwcześnie kończących naukę szkolną z obecnych 15 % do 10 %.

Nowe umiejętności i zatrudnienie

27. **Wzywa** do zwrócenia szczególnej uwagi na zwalczanie bezrobocia poprzez pomoc władzom lokalnym i regionalnym w skutecznym korzystaniu ze środków z Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) i Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EGF) oraz z wszelkich innych dostępnych źródeł w celu stymulowania tworzenia miejsc pracy, wspierania MŚP i zachęcania do ekologicznych innowacji.

28. **Wzywa** do zapewnienia równych szans w zakresie zatrudnienia i do zwrócenia szczególnej uwagi na potencjalny wkład starszych pracowników, którzy posiadają cenną wiedzę i doświadczenie, w tworzenie wyważonego środowiska pracy oraz w innowacje produktowe i systemowe.

29. **Przyjmuje z zadowoleniem** zobowiązanie się Komisji do przedstawienia wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy w sprawie czasu pracy.

Włączenie społeczne

30. **Podkreśla**, że walka o włączenie społeczne musi obejmować zarówno działania nakierowane na grupy i obszary w szczególności trudnej sytuacji, jak i ogólne wsparcie dla gospodarki, ze zwróceniem większej uwagi na zatrudnialność, model flexicurity i dynamiczną gospodarkę.

31. **Zaznacza**, jak istotne jest wzmocnienie wysiłków zmierzających do zmniejszenia liczby Europejczyków żyjących poniżej krajowego progu ubóstwa o 25 %, zgodnie z jednym z najważniejszych celów strategii „Europa 2020”. **Podkreśla**, że niemożliwe jest zwalczanie ubóstwa i wykluczenia społecznego bez udziału organizacji pozarządowych, partnerów społecznych, władz lokalnych i regionalnych oraz osób pracujących z ubogimi. Dlatego też KR z dużym zadowoleniem przyjmuje możliwości oddolnej współpracy stwarzane przez Europejski Rok Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym (2010), którego celem jest odnowienie zaangażowania na rzecz solidarności, sprawiedliwości społecznej i lepszego włączenia społecznego.

Europa efektywnie korzystająca z zasobów

32. **Zwróci szczególną uwagę** na wzmocnienie strategii UE na rzecz zrównoważonego rozwoju w świetle nowej strategii „Europa 2020”. Wnieście wkład w debatę nad poprawą synergii między tymi dwoma strategiami oraz nad tym, jak usprawnić procesy wdrażania i monitorowania tych strategii.

33. **Zobowiązuje** się do wnoszenia wkładu w kształtowanie przyszłego 7. programu działań na rzecz środowiska oraz do popierania polityki UE w zakresie środowiska promującej efektywniejsze wykorzystywanie zasobów naturalnych i wysoką jakość życia dla obywateli UE oraz uwzględniającej władze lokalne i regionalne.

34. **Oczekuje z zainteresowaniem** na przedstawienie przez Komisję na początku 2011 r. Planu działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii oraz **zdecydowanie wspiera** strategię polityczne UE mające na celu oszczędność energii i promowanie nowych i odnawialnych form energii, zwłaszcza w kontekście nowej strategii UE w dziedzinie technologii energetycznych na lata 2010–2014. **Sądzi**, że bezpieczeństwo dostaw energii w Unii ma kluczowe znaczenie i w związku z tym **zwraca** szczególną uwagę na wzajemne połączenia między sieciami energetycznymi.

35. Dokładnie **zbada** lokalne i regionalne aspekty obowiązującego ustawodawstwa UE związanego ze zmianą klimatu, a w szczególności wdrażanie pakietu dotyczącego zmian klimatu i energii z 2008 r. oraz przyjęte następnie powiązane akty prawne. W tym kontekście **przeanalizuje** także kwestię zrównoważonego wykorzystywania biomasy oraz postępy pod względem poprawy efektywności energetycznej, zwłaszcza w sektorze mieszkalnictwa.

36. **Proponuje**, że w ścisłej współpracy z Komisją Europejską **będzie kontynuował** inicjatywę dotyczącą Porozumienia między burmistrzami, służącą realizacji celów UE na 2020 r. na szczeblu lokalnym i regionalnym, i **dążył** do rozszerzenia porozumienia na podmioty szczebla regionalnego.

37. **Stawia sobie za cel** doprowadzenie do tego, by podmioty szczebla europejskiego i krajowego w większym stopniu dostrzegały kluczową rolę odgrywaną przez podmioty lokalne i regionalne w łagodzeniu skutków zmiany klimatu i dostosowywaniu się do nich. Wzywa, by tę rolę podmiotów lokalnych i regionalnych uznano w negocjacjach ONZ poświęconych tematyce zmiany klimatu.

38. Mając na względzie konieczność lepszego ukierunkowania funduszy strukturalnych na inwestycje w dziedzinie energii w kontekście rozwoju regionalnego, **będzie nadal poszukiwał** możliwości zapewnienia lepszej koordynacji i spójności programów regionalnych z wytycznymi krajowymi i europejskimi.

39. **Będzie nadal** badał dalsze synergie między strategiami politycznymi dotyczącymi gospodarki a tymi dotyczącymi zmiany klimatu i w związku z tym **rozważy** sposoby zwiększenia roli EBI w finansowaniu czystej technologii, infrastruktury i bezpieczeństwa energetycznego na szczeblu lokalnym i regionalnym w całej UE.

40. Całym sercem **popiera** pełne wykorzystanie TIK w dążeniach do poprawy efektywności energetycznej i **będzie kontynuował prace** nad sporządzeniem i rozpowszechnieniem, wspólnie z Komisją Europejską i innymi zainteresowanymi stronami, praktycznego przewodnika na temat tego, jak władze lokalne i regionalne mogą w pełni wykorzystywać TIK w swoich planach dotyczących problematyki zmiany klimatu.

41. **Powtarza**, że polityka morska wymaga zintegrowanego, całościowego, międzysektorowego podejścia opartego na planowaniu przestrzennym obszarów morskich. **Podkreśla** ponadto kluczową rolę władz lokalnych i regionalnych w tej polityce, zarówno jako organów finansujących, jak i jako organów mających najlepsze możliwości zapewnienia harmonijnego współistnienia i wykorzystywania obszarów morskich. **Przypomina** zatem o potrzebie posiadania uproszczonego systemu finansowego dla zintegrowanej polityki morskiej, łączącego wszystkie zagadnienia dotyczące mórz w ramach Europejskiego Funduszu Stref Przybrzeżnych i Wysp.

42. **Dostrzega** potrzebę lepszej koordynacji polityk sektorowych związanych z wykorzystywaniem obszarów morskich i wzywa w związku z tym do utworzenia europejskiej platformy morskiej, skupiającej władze lokalne i regionalne oraz odpowiednio zainteresowane strony, w celu zapewnienia instrumentu, który może pomóc w dzieleniu się obowiązkami i rozpowszechnianiu sprawdzonych rozwiązań.

43. **Będzie obserwował** trwającą obecnie reformę wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) i zamierza wnieść w nią wkład, gdy Komisja przedstawi propozycje reform w 2010 r., oraz podkreśla, że istotne znaczenie ma zagwarantowanie, by przyszła WPRyb skupiała się na trwałości zasobów rybnych, a jednocześnie uwzględniała potrzeby regionów nadmorskich i łódzkiego rybołówstwa przybrzeżnego UE.

44. **Zobowiązuje się** do aktywnego wnoszenia wkładu w rozważania nad przyszłością wspólnej polityki rolnej (WPR) po 2013 r. **Będzie sprzeciwiał się** wszelkim próbom likwidacji WPR bądź jej ponownego włączenia do kompetencji krajowych. Zdecydowanie **sugeruje**, by wspierać synergie między polityką rozwoju obszarów wiejskich a innymi strategiami politycznymi UE – w szczególności polityką spójności – gdyż zróżnicowanie rozwoju obszarów wiejskich jest powodem do niepokoju z punktu widzenia spójności UE 27.

45. **Jest przekonany**, że nowa WPR po 2013 r. powinna zatem umożliwić obszarom wiejskim stawienie czoła wyzwaniom, z którymi mają obecnie do czynienia, takim jak: regionalne zróżnicowanie dochodów i wyników gospodarczych i społecznych, niska stopa zatrudnienia, problemy z dostępnością, przepaść technologiczna, przemiany demograficzne i wyludnianie się wsi, stopniowe uszczuplanie obszarów wiejskich itd.

46. **Ubolewa** nad tym, że Komisja nie kładzie wystarczającego nacisku na działania wspomagające w okresie kryzysu, w jakim znajduje się obecnie sektor rolny.

47. **Sądzi**, że zasadnicze podejście do rolnictwa powinno uwzględniać problematykę zmiany klimatu, aby zmniejszyć zużycie energii i produkcję gazów cieplarnianych, m.in. dzięki zapewnianiu rolnikom odpowiednich zachęt. Należy wspierać zintegrowane strategie żywnościowe i zachęcać regiony do rozwijania i promowania lokalnie produkowanej żywności oraz produktów pochodnych, gdy przyczynia się to do zmniejszenia śladu węglowego.

48. **Sądzi**, że nadmierna koncentracja siły rynkowej w sektorach produkcji czy detalicznej sprzedaży żywności może być szkodliwa zarówno dla rolników, jak i dla konsumentów. UE musi reagować w przypadku jakichkolwiek przejawów nadużywania siły rynkowej w łańcuchu żywnościowym, aby zapewnić wszystkim uczestnikom uczciwe warunki.

49. **Sądzi**, że wytwarzanie wysokiej jakości produktów rolnych jest szczególnie ważne dla zrównoważonego rozwoju w kontekście obszarów wiejskich i opowiada się za utrzymaniem obu instrumentów, jakimi są chroniona nazwa pochodzenia (CHNP) oraz chronione oznaczenie geograficzne (CHOG). **Wzywa** Komisję Europejską do poszukiwania koniecznych narzędzi zarządzania produkcją w systemach CHOG i CHNP.

I.c Rozwiązywanie problemów związanych z brakującymi ogniwami w polityce UE

Transport

50. **Przyjmuje z zadowoleniem** inicjatywę Komisji Europejskiej, by na nowo dodać rozmachu sieci TEN-T w Europie, i **oczekuje z zainteresowaniem** wniosku Komisji dotyczącego zmienionych wytycznych dla TEN-T, który ma być następstwem zielonej księgi z 2009 r. **Nalega**, żeby nie tylko uwzględnić aspekty lokalne i regionalne, ale także koordynować w europejskich ramach lokalne i regionalne instrumenty planowania w celu zapewnienia, że sieci transeuropejskie będą przyczyniać się do zwiększenia dostępności wszystkich europejskich regionów, i w celu poprawienia efektywności i trwałości całego europejskiego systemu transportowego.

51. **Ponownie wyraża** poparcie dla celów politycznych Komisji dotyczących lepiej zintegrowanego, bezpiecznego i pewnego, zaawansowanego technologicznie i zrównoważonego europejskiego systemu transportowego. Z dużym zainteresowaniem **oczekuje** publikacji w 2010 r. białej księgi w sprawie transportu, która wyznaczy program europejskiej polityki transportowej na lata 2010–2020.

52. **Domaga się**, by podjęto odpowiednie dalsze czynności w związku z planem działania na rzecz mobilności w miastach, uwzględniając zasadę pomocniczości.

II. Strategia stawiająca obywateli na pierwszym miejscu

II.a Polityka spójności

53. **Ubolewa** nad tym, że priorytety określone w politycznych wytycznych dla kolejnej Komisji niewystarczająco odzwierciedlają znaczenie polityki spójności, mimo finansowej i politycznej wagi tej strategii, która wnosi zasadniczy wkład w rozwój gospodarki Unii i we wzmacnianie jej modelu społecznego. **Wzywa do** zdecydowanego i ambitnego zaangażowania się na rzecz polityki spójności w procesie przeglądu budżetu UE i unikania wszelkich form jej ponownego włączenia do kompetencji krajowych, tak aby skonsolidować tę ważną politykę wokół jej głównego celu, jakim jest zmniejszenie różnic gospodarczych i społecznych między najsłabiej rozwiniętymi regionami UE a resztą Unii, a także harmonijny rozwój wszystkich obszarów UE, zapewniający wszystkim obywatelom UE – niezależnie od tego, gdzie mieszkają – równy dostęp do możliwości stwarzanych przez integrację europejską.

54. **Podkreśla** konieczność postrzegania polityki spójności jako samoistnej polityki rozwoju, a nie jako połączenia polityk sektorowych. Choć nie ma wątpliwości co do tego, że polityka spójności powinna i będzie przyczyniać się do realizacji strategii „Europa 2020”, jest ona polityką mającą na celu wykorzystanie bardzo zróżnicowanych potencjałów rozwoju wszystkich regionów, dzięki czemu jest dość elastyczna, aby przystosować się do różnych wyzwań i różnych warunków występujących na różnych obszarach. **Uważa** za niezbędne przeprowadzenie analizy sposobu rezerwowania (*earmarking*) środków z funduszy strukturalnych w okresie 2007–2013, zanim zarezerwuje się je ponownie w odniesieniu do nowej strategii. **Sądzi** przy tym, że racja bytu polityki spójności wynika z traktatu i polityki tej nie można traktować jedynie jako instrumentu finansowania strategii europejskich.

55. **Podkreśla** konieczność wprowadzenia w życie zasady spójności terytorialnej, która w związku z traktatem z Lizbony staje się jednym z celów politycznych Unii Europejskiej oraz nowym wymiarem polityki regionalnej. **Przypomina**, że do realizacji tego celu powinny przyczyniać się wszystkie polityki sektorowe, i **wzywa** Komisję, by systematycznie włączała go w oceny oddziaływania terytorialnego przed przedstawieniem wniosków ustawodawczych. **Powtarza** w tym kontekście apel do Komisji o przedstawienie białej księgi w sprawie spójności terytorialnej.

56. **Podkreśla**, że współpraca terytorialna jest nieodzownym elementem realizacji celu dotyczącego spójności terytorialnej. Przypomina w związku z tym, że nowy instrument prawny, jakim jest „europejskie ugrupowanie współpracy terytorialnej” (EUWT), ma ogromny potencjał, jeśli chodzi o poprawę jakości życia obywateli i konkurencyjności władz lokalnych

i regionalnych oraz zwiększenie spójności w obszarach przygranicznych. KR opracuje w 2010 r. opinię z inicjatywy własnej w celu oceny dotychczasowej sytuacji w zakresie EUWT oraz zaproponowania sposobów jej poprawy w ramach zbliżającego się przeglądu rozporządzenia w sprawie EUWT.

57. We współpracy terytorialnej i wdrażaniu polityki europejskiej na poziomie lokalnym i regionalnym coraz większą rolę odgrywają makroregiony. W związku z tym Komitet **wnosi**, by Komisja przedstawiła zieloną księgę w sprawie roli i funkcji makroregionów.

II.b Zdrowie publiczne i ochrona konsumentów

58. **Uważa**, że fundusze strukturalne UE powinny być w coraz większym stopniu wykorzystywane do zmniejszania nierówności w obszarze zdrowia w Europie. Aby zapewnić większą skuteczność funduszy strukturalnych w zmniejszaniu tych nierówności, KR opowiada się za przyjęciem „wskaźników lat zdrowego życia” lub podejścia doceniającego znaczenie zdrowego stylu życia.

59. **Wzywa** Komisję do dokonania przeglądu wniosku w sprawie środków farmaceutycznych, aby zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia ludzi. Polityka w tej dziedzinie powinna się koncentrować na wykazywaniu korzyści terapeutycznych płynących z nowego leku w porównaniu z lekami już istniejącymi. Komitet przypomina także o potrzebie wzmocnienia współpracy z lokalnymi i regionalnymi sieciami nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii.

60. **Wnosi**, by Komisja przyczyniła się do wzmocnienia ochrony konsumentów poprzez wspieranie pozwów zbiorowych, i popiera inicjatywę Komisji dotyczącą zwiększenia skuteczności egzekwowania zasad ochrony konsumenta. Jest jednak przeciwny pozwom zbiorowym na wzór amerykański oraz pełnej harmonizacji ochrony konsumentów, gdyż inicjatywy takie idą zbyt daleko.

II.c Usługi świadczone w interesie ogólnym i konkurencja

61. **Ponownie podkreśla** kluczową rolę władz lokalnych i regionalnych w dostarczaniu usług świadczonych w interesie ogólnym. **Odnotowuje** w tym kontekście powzięte przez przewodniczącego Komisji zobowiązanie do przedstawienia komunikatu w sprawie ram jakościowych dla usług świadczonych w interesie ogólnym.

II.d Wolność, bezpieczeństwo i sprawiedliwość

62. **Ponownie potwierdza**, że nie ustaje w wysiłkach na rzecz większego zaangażowania władz lokalnych i regionalnych w dalszy rozwój przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, zwłaszcza w odniesieniu do wdrażania programu sztokholmskiego w zakresie, w jakim władze te są odpowiedzialne za jego realizację.

63. **Popiera** dążenie do wypracowania spójnego podejścia do działań integracyjnych, jak również do stworzenia europejskiego wspólnego obszaru azyłowego. Przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Komisja zobowiązuje się do wzmocnienia wysiłków Unii Europejskiej związanych z problemem nielegalnej imigracji; sugeruje zwrócenie szczególnej uwagi na zarządzanie granicami, które ma szczególne znaczenie dla wielu samorządów lokalnych i regionalnych w UE.

64. **Ponownie zwraca uwagę** na kluczowe znaczenie ochrony i promowania podstawowych praw i wolności w ramach wysiłków mających na celu zwalczanie terroryzmu i radykalizacji postaw prowadzącej do aktów przemocy oraz podkreśla, że samorządy lokalne i regionalne odgrywają tu zasadniczą rolę.

65. **Uznaje** inicjatywę obywatelską, opartą na art. 24 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, za ważne nowe narzędzie demokratycznej mobilizacji w procesie rozwoju idei europejskiej i zobowiązuje się do aktywnego śledzenia wdrażania tego instrumentu, by zagwarantować, że władze lokalne i regionalne będą mogły w pełni odgrywać swoją rolę w wykorzystywaniu potencjału tego narzędzia.

II.e Ochrona ludności

66. **Podkreśla**, że UE musi priorytetowo dbać o to, by władzom lokalnym i regionalnym z obszarów wielokrotnie nawiedzanych katastrofami naturalnymi zapewniać skuteczną pomoc w procesie opracowywania i wdrażania ich własnych środków zapobiegawczych. Zauważa ponadto, że władze lokalne i regionalne często posiadają potrzebną wiedzę płynącą z doświadczenia, ale mogą nie mieć dostępu do środków finansowych na działania zapobiegawcze. **Popiera** w tym kontekście Komisję Europejską, która zobowiązuje się do konkretnego wykorzystania zawartej w traktacie z Lizbony klauzuli solidarności poprzez stworzenie nowych ram dla zdolności UE do szybkiego reagowania, ale ubolewa nad tym, że z powodu przedstawienia zielonej księgi Komisja może niepotrzebnie opóźnić przyjęcie tych nowych ram. Tymczasem **popiera** apel Parlamentu Europejskiego o zmianę rozporządzenia w sprawie Funduszu Solidarności UE, aby umożliwić bardziej elastyczne i skuteczniejsze rozwiązywanie problemów powodowanych katastrofami naturalnymi.

II.f Różnorodność biologiczna

67. W 2010 r. **położy szczególny nacisk** na ogłoszony przez ONZ Międzynarodowy Rok Różnorodności Biologicznej oraz na opracowywanie zarówno unijnych, jak i międzynarodowych celów dotyczących różnorodności biologicznej na 2020 r. **Wnosi** w szczególności, by pakiet UE dotyczący polityki w dziedzinie różnorodności biologicznej do 2020 r. obejmował zdecydowane nowe działania, których celem będzie lepsze włączenie celów dotyczących ochrony i odtwarzania różnorodności biologicznej do unijnej polityki transportowej, energetycznej, rolnej i morskiej oraz do polityki rozwoju obszarów wiejskich i turystyki. Domaga się aktywniejszego udziału władz lokalnych i regionalnych w opracowywaniu i wdrażaniu strategii politycznych. **Opowiada się** także za tym, by na 10. posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji o Różnorodności Biologicznej (COP-10) w październiku 2010 r. przyjęto międzynarodową strategię, w której zawarte będzie wyraźne odniesienie do kluczowej roli władz lokalnych i regionalnych w przeciwdziałaniu utracie różnorodności biologicznej.

II.g Kultura

68. **Przyjmuje z zadowoleniem** niedawną propozycję Komisji Europejskiej, by zainicjować europejskie działanie na rzecz znaku dziedzictwa europejskiego, i przypomina Komisji, że członkowie Komitetu Regionów są bardzo zaangażowani w promowanie i ochronę kulturowego i językowego dziedzictwa Europy.

II.h Sport

69. **Przyjmuje z zadowoleniem** fakt, że w traktacie z Lizbony włączono sport do dziedzin kompetencji UE. **Popiera** opracowanie przez Komisję Europejską programu na rzecz sportu, który ma zostać wprowadzony w 2012 r., i podkreśla ważną rolę władz lokalnych i regionalnych w wykorzystywaniu potencjału sportu jako elementu integracji społecznej i zdrowego stylu życia.

III. Plan działań zewnętrznych

70. **Podkreśla** swoje trwałe zaangażowanie na rzecz wzmocnienia roli władz lokalnych i regionalnych w procesie rozszerzania UE i ponownie zwraca uwagę na konieczność dostosowania Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej (IPA) do potrzeb samorządów lokalnych i regionalnych w krajach będących beneficjentami.

71. **Kontynuuje** owocną współpracę z przedstawicielami lokalnymi i regionalnymi z Bałkanów Zachodnich w ramach Grupy Roboczej ds. Bałkanów Zachodnich oraz Wspólnego Komitetu Konsultacyjnego UE – Była Jugosłowiańska Republika Macedonii. **Ogłasza** utworzenie Wspólnego Komitetu Konsultacyjnego UE – Chorwacja w 2010 r. W dalszym ciągu **będzie działał** na rzecz utworzenia Wspólnego Komitetu Konsultacyjnego UE – Turcja celem stworzenia odpowiednich ram dla negocjacji akcesyjnych, szczególnie poprzez zwiększanie dostrzegalności działań i współodpowiedzialności.

72. **Zwraca uwagę**, że w styczniu 2010 r. utworzono Eurośródziemnomorskie Zgromadzenie Samorządów Lokalnych i Regionalnych (ARLEM), gromadzące 84 przedstawicieli lokalnych i regionalnych z UE oraz z 16 śródziemnomorskich krajów partnerskich, którego celem jest nadanie współpracy eurośródziemnomorskiej wymiaru terytorialnego, w szczególności poprzez wymianę sprawdzonych rozwiązań i wprowadzenie w życie nowych projektów współpracy. Wnosi, by Unia dla Śródziemnomorza przyznała ARLEM-owi status stałego obserwatora.

73. **Ponownie podkreśla** swoje zdecydowane poparcie dla rozwoju Partnerstwa Wschodniego w wymiarze terytorialnym oraz w aspekcie dotyczącym szczebli niższych od krajowego. Wspiera wymianę sprawdzonych rozwiązań w dziedzinie reformy administracji publicznej.

74. **Podkreśla** swe pragnienie czynnego uczestnictwa w kształtowaniu polityki dotyczącej Wymiaru Północnego poprzez pogłębianie kontaktów z władzami lokalnymi i regionalnymi w krajach partnerskich należących do Wymiaru Północnego.

75. **Zwraca uwagę** na swój cel związany ze zwiększeniem udziału władz lokalnych i regionalnych we współpracy na rzecz rozwoju oraz z propagowaniem dialogu politycznego na rzecz szerszego uwzględnienia wymiaru lokalnego i regionalnego w tworzeniu, realizacji i ocenie strategii współpracy na rzecz rozwoju. **Zapowiada**, że w drugiej połowie 2010 r. zorganizowana zostanie druga Konferencja w sprawie Współpracy Zdecentralizowanej, której celem jest ułatwienie wymiany informacji i dialogu politycznego między władzami lokalnymi i regionalnymi z UE i z krajów rozwijających się oraz instytucjami UE.

76. **Potwierdza** swoje zaangażowanie na rzecz uruchomienia, we współpracy z Komisją Europejską, portalu internetowego poświęconego zdecentralizowanej współpracy na rzecz rozwoju, oferującego dostęp do atlasu współpracy zdecentralizowanej, giełdy wymiany oraz elektronicznej biblioteki strategii politycznych i programów proponowanych przez wszystkie zainteresowane podmioty.

77. **Potwierdza** swoje poparcie dla realizacji milenijnych celów rozwoju oraz programu na rzecz skuteczności pomocy. Podkreśla wartość dodaną inicjatyw lokalnych i regionalnych dla osiągnięcia tych celów i wzywa do zwiększenia udziału władz lokalnych i regionalnych w podziale pracy oraz do większej koordynacji działań między wszystkimi zainteresowanymi podmiotami.

78. **Ponownie podkreśla** swoje zaangażowanie na rzecz wzmocnienia demokracji na poziomie lokalnym i regionalnym w Europie i w krajach trzecich oraz podkreśla, że stawia sobie za cel uzyskanie międzynarodowego uznania dla kompetencji KR-u w zakresie obserwacji wyborów.

IV. Optymalizacja instrumentów UE

IV.a Sprawowanie rządów i lepsze uregulowania prawne

79. **Podkreśla** znaczenie wzmocnienia wielopoziomowego sprawowania rządów, tak aby wszystkie szczeble władzy były zaangażowane w tworzenie i wdrażanie polityk wspólnotowych. Ponownie podkreśla, że poszanowanie zasady pomocniczości i proporcjonalności w procesie ustawodawczym jest fundamentem skutecznego i demokratycznego wielopoziomowego sprawowania rządów.

80. **Uważa**, że lepsze uregulowania prawne i ograniczenie obciążeń administracyjnych przyczynią się do zwiększenia wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Jest zdecydowany przyczynić się do poprawy otoczenia regulacyjnego oraz do uproszczenia wspólnotowego dorobku prawnego, jak również do wzmocnienia konsultacji i wzmocnienia metod oceny skutków. Będzie w dalszym ciągu uważnie śledził prace Grupy Wysokiego Szczebla Niezależnych Partnerów ds. Obciążeń Administracyjnych, poświęcając szczególną uwagę potrzebom

władz lokalnych i regionalnych oraz skutkom, z jakimi muszą sobie radzić w tym kontekście.

IV.b Informowanie o Europie

81. **Ponownie podkreśla** swoje zaangażowanie na rzecz promowania i wspierania demokracji uczestniczącej w procesie rozwoju idei europejskiej za pośrednictwem swoich członków oraz działań, które prowadzą oni w swoich miejscowościach, miastach i regionach. Politycy lokalni i regionalni mają do odegrania bardzo ważną rolę pośredników w budowaniu takiej Unii Europejskiej z dwóch powodów: po pierwsze, gwarantują, że w procesie tworzenia prawa europejskiego uwzględniony zostanie wymiar terytorialny; po drugie, angażują się w dialog ze współmieszkańcami na temat korzyści płynących z integracji europejskiej. **Potwierdza**, że spoczywa na nim zasadnicza odpowiedzialność za skuteczne informowanie na temat tej podwójnej roli.

82. **Podkreśla** w tym kontekście wagę dorocznej imprezy „Open Days”, będącej idealną okazją do tego, by miasta i regiony mogły zaprezentować sprawdzone rozwiązania w dziedzinie wzmocnienia spójności, konkurencyjności regionalnej i współpracy terytorialnej oraz wywrzeć wpływ na wyniki debat politycznych prowadzonych między instytucjami UE i państwami członkowskimi.

83. **Gotów jest** połączyć siły z Komisją Europejską, Parlamentem Europejskim i Radą na rzecz realizacji trzech najważniejszych priorytetów komunikacyjnych określonych w programie prac Komisji Europejskiej na 2010 r., a mianowicie: naprawy gospodarczej i przywrócenia wzrostu gospodarczego, stawienia czoła wyzwaniom związanym ze zmianą klimatu i energią oraz ułatwienia wprowadzania w życie postanowień traktatu lizbońskiego. Wskazuje na swoją kluczową rolę w realizacji tych trzech priorytetów.

84. **Zobowiązuje** swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji Europejskiej, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, obecnej prezydencji hiszpańskiej, jak również jej belgijskim i węgierskim partnerom, czyli trzem prezydencjom w latach 2010–2011.

Bruksela, 15 kwietnia 2010 r.

Pierwszy Wiceprzewodniczący
Komitetu Regionów

Ramón Luis Valcárcel SISO